

Otázky nesjou zdaleka všechny, jsou vytažené ze zveřejněných ukázkových otázek!!!

Mějme program:

```
static int pole[100]; main() { int pole1[200]; }
```

Tento program bude mít po zkompilování sekci DATA velkou přibližně (nepočítám to, co přidá standardní knihovna)

- 100 bajtů

- 100*sizeof(int) bajtů

- *0 bajtů

- 200*sizeof(int) bajtů

- 200 bajtů

Úspěšné volání lseek(fd, -10, SEEK_CUR) nastaví ukazovátka pozice v souboru

- deset bajtů před konec souboru

- na začátek souboru

- *o deset bajtů zpět

- do původní pozice (nezmění pozici)

Kontext v systému je

- okolí, ve kterém se proces nachází

- text programu, který je umístěn v jádře systému

- popisovač sdíleného modulu, získaný pomocí dlopen.

- *stav procesoru, příslušný běhu jednoho procesu nebo vlákna

Převody řetězců mezi různými znakovými sadami lze programově realizovat knihovnní funkcí

- *iconv()

- strxfrm()

- setlocale()

- nl_langinfo()

- to_charset()

Má-li systém monolitické jádro, odpovídá ovladač klávesnice přibližně které části programu

- vlákně

- procesu

- hlavičkovému souboru

- *objektovému modulu

Hodnoty CHILD_MAX, LINK_MAX a další patří mezi

- systémové limity procesu

- *POSIX.1 compile-time limity

- run-time limity

- globální proměnné

Změnit čas poslední modifikace souboru je možno službou jádra

- getrusage()

- stat()

- link()

- time()

- *truncate()

Po chybě služby jádra je hodnota errno platná

- do přečtení této proměnné

- *do příští chyby služby jádra v tomtéž procesu/vlákně

- trvale -- chceme-li zjišťovat další chybu služby jádra, je třeba před voláním nastavit errno na 0

- do příští chyby služby jádra v celém systému

Knihovni funkce `system()` využívá těchto služeb jádra:

- jen `fork()` a `exec()`
- `sysconf()` a `pathconf()`
- `sysctl()` a `setuid()`
- *`fork()`, `exec()` a `wait()`

K zadanému deskriptoru nelze prostředky POSIXu zjistit

- typ souboru (běžný, roura, speciální, atd.)

- *jméno souboru

- aktuální pozici v souboru

- velikost souboru

- preferovanou velikost bloku pro I/O operace

Proces má následující UID:

- reálné, efektivní a seznam doplňkových

- reálné, uložené a seznam doplňkových

- *reálné, efektivní a uložené

- reálné, efektivní, uložené a seznam doplňkových

Konstruktory statických objektů v C++ se volají

- po návratu z funkce `__main()`

- v průběhu statického linkování programu

- *před vstupem do funkce `main()`

- po zpracování argumentů příkazové řádky například pomocí `getopt()`

Vytvořit novou verzi souboru s tím, že po případné havárii systému je garantováno, že soubor má buďto celý původní obsah nebo celý nový obsah lze sekvencí volání

- *`open()`, `write()`, `fsync()` a `rename()`

- `open()` s parametrem `O_EXCL`, `write()` a `rename()`

- `open()` s parametrem `O_PONIES`, `write()` a `rename()`

- `open()`, `write()` a `rename()` s parametrem `FS_COMMIT`

- `open()`, `write()` a `rename()` (žádné další potvrzování zde není nutné)

Alokátor paměti ve standardní knihovně (`malloc()` a další) získává paměť

- ze zásobníku procesu

- *od jádra po blocích velikosti násobku velikosti stránky

- z oblasti vytvořené staticky při startu procesu

- od jádra po blocích které specifikuje volající

- od jiných procesů, jejichž paměť je třeba nejprve odswapovat

Který ze systémových limitů definovaných normou není obvykle v systému implementován z důvodu přílišné režie a nejistého výsledku aplikace tohoto limitu?

- limit na počet procesů daného uživatele

- limit na velikost zásobníku

- limit na velikost virtuální paměti

- limit na strojový čas (problémem je zde více procesorů)

- *limit na resident set size

Které z následujících tvrzení je pravdivé?

- vedoucí proces skupiny je vždy zároveň vedoucím procesem session

- v rámci skupiny procesů existuje jedna nebo více sessions

- *v rámci session existuje jedna nebo více skupin procesů

- jedna session reprezentuje procesy na popředí na jednom terminálu

- proces může být obecně ve více než jedné session

Co nemají společného vlákna jednoho procesu?

- *zásobník
- text programu, nad kterým běží
- přístup k mutexům procesu
- virtuální paměť
- tabulku otevřených souborů

Pokud nepojmenovanou rouru nemá nikdo otevřenou pro čtení, pak proces při otevření roury pro zápis dostane signál SIGPIPE.
proces při pokusu o zápis do roury dostane signál SIGPIPE.
zápis do roury projde, ale pouze do velikosti bufferu roury.
zápis do roury skončí s chybou EPIPE.
*se proces při otevření roury pro zápis zablokuje

Úspěšné volání `open("file", O_WRONLY | O_CREAT | O_EXCL, 0640)` vytvoří vždy soubor s právy

- r-x-----
- rw-r--r--
- *žádná z ostatních možností obecně neplatí
- rw-r--r--
- rw-r-----

Použitím proměnné `LD_PRELOAD` lze předefinovat funkci původně definovanou v knihovně jen v případě, že

- se jedná o funkci s verzovanými symboly
- se jedná o knihovnu linkovanou v době kompilace (např. Linux a.out)
- se jedná o statickou knihovnu
- *se jedná o knihovnu linkovanou v době běhu (např. Linux ELF)

Nepodmíněné ukončení procesu je význam signálu

- SIGTERM
- SIGQUIT
- *SIGKILL
- SIGSTOP
- SIGHUP

Chceme-li kopírovat data z jednoho deskriptoru do druhého a naopak (bez zablokování přenosu jedním směrem čekáním na připravenost k přenosu druhým směrem), je nejlépe

- použít samostatný proces pro každý směr
- *službu `select()` nebo `poll()`
- neblokující čtení/zápis `O_NDELAY`
- samostatné vlákno pro každý směr

Jaká přístupová práva má proces běžící pod UID C a GID D k souboru vlastněnému uživatelem A a skupinou B s následujícím ACL: `u::rwx,g::rw-,o::--x, u:C:rw-,g:D:-wx,m::r-x?`

- čtení a zápis
- *jen čtení
- jen provádění
- čtení a provádění
- čtení, zápis, provádění

Proces se může prohlásit za vedoucí proces skupiny voláním služby jádra

- `leader()`
- `initgroups()`
- *`setpgrp()`
- `setegid()`
- `setgid()`

Při zablokování procesu se jádro se při výběru procesu kterému bude dále přidělen procesor řídí atributem

- velikost obsazené paměti procesu
- prioritou daného uživatele
- předpokládanou délkou běhu procesu
- *dispečerská priorita procesu
- uživatelská priorita procesu

Smazat soubor z adresáře smí vlastník souboru

- vždy
- jen má-li adresář nastavený sticky bit
- jen je-li zároveň vlastníkem adresáře
- jen má-li adresář nastavený set-gid bit
- *jen má-li i právo zápisu do adresáře

Volání rename(old, new) v případě, že soubory old a new neleží na stejném svazku

- funguje stejně, jako kdyby tyto soubory ležely na stejném svazku
- *vrátí chybu
- zaručuje atomický přesun dat, ne však metadat
- nezaručuje atomické přejmenování

Adresa, kterou používají instrukce procesoru pro čtení nebo zápis do paměti, se nazývá

- *virtuální adresa
- sběrníková adresa
- fyzická adresa
- IP adresa

Advisory locking znamená, že

- *existence zámku nebrání operaci čtení nebo zápisu
- soubor může zamknout jen jeho vlastník
- lze zamykat vždy jen celý soubor
- dva procesy nemohou vytvořit zámek nad stejným souborem

Spinlocky se v jádře používají pro

- dlouhodobé vzájemné vyloučení procesů
- předávání paměťových bloků mezi procesy
- urychlení práce obsluhy přerušení
- *krátkodobé vzájemné vyloučení procesů

Při volání open("file", O_WRONLY|O_CREAT, 0666) se

- vrátí chyba, pokud soubor file neexistuje.
- vrátí chyba, pokud soubor file má již někdo otevřený pro zápis.
- vrátí chyba, pokud soubor file již existuje.
- *nepřepíše původní obsah souboru file.
- soubor file zarovná na nulovou délku.

Chce-li proces zablokovat doručování některých signálů během vykonávání ovladače určitého signálu, může to specifikovat pomocí služby

- *sigaction()
- signal()
- sigsetmask()
- sigsuspend()
- sigpending()

Velikost bufferu roury lze zjistit pomocí služby jádra

- pipe()
- sysconf()
- mknod()
- *pathconf()

Proměnné prostředí jsou uloženy

- *pro každý proces zvlášť v uživatelském prostoru procesu
- globálně pro celý systém v uživatelském prostoru procesu
- pro každého uživatele zvlášť v adresním prostoru jádra
- globálně pro celý systém v adresním prostoru jádra

Pokud proces právě ukončil vykonávání služby jádra, přejde do stavu

- přerušitelně čekající
- *běžící v uživatelském prostoru
- běžící v režimu jádra
- zombie
- nepřerušitelně čekající

Návratová hodnota funkce longjmp(jmp_buf env, int retval)

- je rovna proměnné env.
- *není; tato funkce nevrací žádnou hodnotu.
- je vždy 0.
- je 0 při prvním volání, retval při dalším.

Pokud chceme, aby se po pádu systému neobjevila v souborech data z jiných (dříve smazaných) souborů, je třeba

- žurnálovat změny v metadatech
- zapisovat metadata dříve než data
- volat fdatsync() po každém zápisu
- *zapisovat data dříve než metadata

Po vykonání služby fork() zdědí potomek od rodičovského procesu

- čekající signály
- číslo procesu
- *hodnotu ukazatele vrcholu zásobníku
- deskriptory kromě těch s flagem FD_CLOEXEC
- zámky na souborech

Mějme program:

```
static int pole[100];  
main() { int pole1[200]; }
```

Tento program bude mít po zkompilování sekci BSS velkou přibližně

- 0 bajtů
- 200 bajtů
- 200*sizeof(int) bajtů
- 100 bajtů
- *100*sizeof(int) bajtů

Seznam sekcí souboru ve formátu ELF lze zjistit příkazem

- ranlib
- nm
- ar
- *objdump
- strip

Chceme-li, aby funkce `readdir()` vracela i jména souborů začínající tečkou,
je třeba tento požadavek specifikovat jako parametr volání `readdir()`
je třeba tento požadavek specifikovat nastavením proměnné prostředí
*není třeba dělat nic zvláštního
je třeba použít jiné nastavení u `opendir()`

Pro efektivní naprogramování lokalizovaného třídění je třeba tříděné řetězce předzpracovat funkcí
`*strxfrm()`
`strcmp()`
`strcoll()`
`setlocale()`
`bzero()`

V případě modulárního jádra je komunikace mezi ovladači zařízení a zbytkem jádra zajištěna mechanismem
carrier pigeon
nepojmenovaná roura
zasílání zpráv
*volání funkcí
zasílání přerušení

Pod pojmem stránkování na žádost (demand paging) rozumíme
*načítání např. textu procesu do paměti až v případě prvního přístupu
řešení křížových odkazů ve sdílených knihovnách až při prvním použití
načítání celého souboru `crt1.o` při startu procesu
načítání celého textu procesu do paměti hned při startu procesu

Služba jádra `stat()` neumožňuje zjistit
počet odkazů na soubor
*seznam bloků, ve kterých je soubor uložen
číslo i-uzlu daného souboru.
zařízení, na kterém je soubor uložen

UNIXové systémy obvykle procesům poskytují paměťový model
*lineárně adresovaná paměť
společná paměť pro všechny procesy
segmentovaná paměť
distribuovaná paměť

Spotřebovaný čas procesu a jeho potomků lze zjistit službou jádra
`sysconf()`
*`times()`
`time()`
`wait()`
`getresources()`
`getrlimit()`

Při statickém linkování objektových modulů s knihovnou se do výsledného programu přidá
celý obsah linkované knihovny
jen odkazy na pevné (statické) adresy symbolů z knihovny
jen jména použitých symbolů z knihovny
*část obsahu linkované knihovny

Volání `rename(old, new)` v případě, že soubory `old` a `new` neleží na stejném svazku funguje stejně, jako kdyby tyto soubory ležely na stejném svazku
zaručuje atomický přesun dat, ne však metadat
*vrátí chybu
nezaručuje atomické přejmenování

Volání `lseek(fd, 0, SEEK_SET)` nastaví ukazovátka pozice v souboru
*na začátek souboru
do původní pozice (nezmění pozici)
na konec souboru

Logical Volume Manager (`lvm`) umožňuje
zmenšení/zvětšení logical volume, aniž by bylo nutno informovat o změně nadřazený souborový systém.

*přesun dat z jednoho physical volume na jiný za běhu.
přesun logical volume na jinou volume group za běhu.
přesun physical extentu na jiný physical volume za běhu.

Změnit skupinu souboru lze službou jádra

`setgid()`
`chmod()`
*`chown()`
`setegid()`
`chgrp()`

Nově vytvořené vlákno po `pthread_create()` začíná vykonávat instrukce od adresy
`0x00000000`
stejně jako volající vlákno; dále se rozhoduje podle návratové hodnoty `pthread_create()`
`0xdeadbeef`
*specifikované explicitně při vytvoření vlákna
specifikované předem při deklaraci struktury vlákna

Program `ld` zpracovává

zdrojový text v jazyce C
hlavičkové soubory
*objektové soubory
programy v assembleru
výstup preprocesoru `cpp`

Po sekvenci volání

`umask(022);`
`open("file", O_WRONLY|O_CREAT, 0774);`
vznikne soubor s právy

`rw-r--r--`
`rw-rw-r--`
*`rw-r--r--`
`rw-rw-r--`
`rw-r--r--`

Má-li proces reálné a efektivní UID rovno 1 a uložené UID rovno 2, pak po spuštění (exec*()) programu bez set-UID bitu vlastněného uživatelem 3 bude mít proces tyto hodnoty reálného, efektivního a uloženého UID (v tomto pořadí):

- 1, 1, 2
- 1, 3, 3
- 1, 2, 2
- 1, 3, 2
- *1, 1, 1
- 3, 1, 2

Několik posledních hlášení jádra Linuxu (například bootovací zprávy a podobně) lze vypsat příkazem

- *dmesg
- kmessages
- mesg
- boot
- reboot

Funkce realloc()

- může přemístit původní data jen při požadovaném zvětšení alokovaného prostoru.
- *může přemístit původní data při požadovaném zmenšení i zvětšení alokovaného prostoru.
- nikdy nepřemísťuje původní data -- nemá-li na příslušném místě dostatek prostoru, vrátí chybu.
- může přemístit původní data jen při požadovaném zmenšení alokovaného prostoru.

Souborový systém FFS/UFS neobsahuje

- tabulku i-uzlů
- volné datové bloky
- bitmapu volných datových bloků
- *bitmapu volných i-uzlů

Vykonání vlastního kódu v případě, že je v programu zavolána služba jádra _exit(), lze zajistit pomocí funkce

- call_my_code()
- abort()
- atexit()
- signal()
- *žádné z uvedených

Proces může zabránit zápisu potenciálně citlivých dat na odkládací prostor pomocí operace

- fsync()
- mprotect()
- fcntl()
- flock()
- *mlock()

Jaká přístupová práva má proces běžící pod UID C a GID D k souboru vlastněnému uživatelem A a skupinou B s následujícím ACL: u::rwx,g::rw-,o::--x, u:C:rw-,g:D:-wx,m::r-x?

- *jen čtení
- čtení a zápis
- čtení a provádění
- jen provádění
- čtení, zápis, provádění

Pokud nepojmenovanou rouru nemá nikdo otevřenou pro čtení, pak
zápis do roury skončí s chybou ESPIPE.
zápis do roury projde, ale pouze do velikosti bufferu roury.
*proces při pokusu o zápis do roury dostane signál SIGPIPE.
se proces při otevření roury pro zápis zablokuje
proces při otevření roury pro zápis dostane signál SIGPIPE.

Má-li i-uzel 32-bitové ukazatele na blok, 10 přímých odkazů, 1 blok nepřímých odkazů, 1 blok nepřímých odkazů druhé úrovně a 1 blok nepřímých odkazů třetí úrovně (jak bylo popsáno na přednášce), pak souborový systém se 4 KB bloky může být velký maximálně

4 GB
4 TB
*16 TB
16 GB

Další otázky – nepřesné znění:

- Které signály vyvolávají vytvoření souboru core?
  - např: SIGQUIT, SIGABRT, SIGEMT, SIGKILL, SIGSEGV, SIGFPE...
- Máme 64-bitový systém, 4kB blok na disku, struktura i-node je definována stejně jako na přednášce. Jaká je maximální velikost souboru?
  - cca 550 GB
- Jak získat text chyby služby jádra pro vyspání do do např. modálního okna grafické aplikace
  - strerror()
- Co dělá program as?
  - Vytváří objekový soubor ze zdrojáku v assembleru.
- Jak zjistit velikost jednotlivých sekcí a další informace o obj.souboru / binárce?
  - Bud' programem objdump nebo size
- Jak dosáhneme v paralelních systémech co největší propustnosti při použití zámků
  - Možnosti: spinlock, RCU, software TLB, semafor (nevím co je správně ☺)
- Co dělá démon při startu?
- Kořenový adresář je nastaven pro? – proces/thread/systém